

הדלקת נרות: 16:11

צאת השבת: 17:21

חוצ"ש לר"ת: 17:56

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

כמה זמן נמשכת שנה ראשונה?

המשמעות הפשוטה של הפסוק: "נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אֶחָת" היא 'שנה' של 365 ימים. אבל כאן יש לציין ששנה ראשונה אינה רק עניין של זמן אלא גם עניין של מצב. יתכנו זוגות שלמרות שהם נשואים כבר 5 שנים, הם עדיין במצב של שנה ראשונה. כיצד יתכן הדבר? דבר זה נוצר כתוצאה מחוסר הקפדה על הדברים שלמדנו קודם.

במשך כמה עשורים שאני נפגש עם ציבור, גיליתי שישנם הרבה זוגות שלא מכירים אחד את השני. וכאשר הם יושבים בפגישת יעוץ, ואחד מהם אומר מה מפריע לו והשני מקשיב לו, נשמעים לפתע משפטים כמו: מעולם לא אמרת לי את זה... אף פעם לא ידעתי שזה מפריע לך... מדוע הם אומרים את זה? התשובה לכך היא שמעולם לא הייתה להם שיחה נורמלית עם הקשבה לצרכים של השני. זה התחיל בשנה הראשונה, ולא בגלל שהם אנשים לא טובים, להיפך, הם אנשים מצוינים שלא קיבלו הדרכה, או שקיבלו הדרכה בלי הדגשים של שנה ראשונה.

לפעמים קורה שבני הזוג אכן קיבלו הדרכה של שנה ראשונה אבל שכחו! כדי לתקן זאת עליהם לקבל הדרכה מקצועית נוספת, וכך להחזיר עטרה ליושנה.

במקרים כאלו ודומים להם, הייתי ממליץ להכריז מחדש על 'שנה ראשונה'. כלומר, להיכנס שוב למצב של התחלה. לשם כך על בני הזוג לנסות למחוק מהזיכרון את כל החוויות הלא נעימות שעברו עד עתה ולהתרכז במעלות של בן הזוג. כדאי מאוד שכל אחד מהם יקח דף ועט וירשום 10 דברים טובים שיש בבן הזוג, ולאחר מכן ישנן ויפנים אותם. פעולה זו יוצרת מחשבה והרגשה של התפעלות ושמחה שבאמת בן הזוג שלפנינו הוא בגדר של מציאה! מעין אותה תחושה שהייתה בראשית הקמת הבית וזוהי למעשה מציאת החן שהייתה לפני החתונה. לא צריך להתגרש כדי להבין שבן או בת הזוג היו באמת טובים.

שמוליק לחץ על הרב במשך הרבה מאד זמן שיסדר לו גט. אחרי נסיונות גישור ודחיות רבות ובלית ברירה הרב סידר את הגט. עברו חודשיים ושמוליק הגיע אל הרב כדי שיערוך לו חופה וקידושין. שאל הרב: מי המאושרת? ענה לו שמוליק: שרה. שאל הרב: גם לגרושתך קראו שרה? ושמוליק ענה: נכון, זו היא. הרב הרים גבה בפליאה ושאל: כל כך הרבה זמן לחצת עלי לסדר לך גט ממנה, וכעת אתה רוצה להתחתן איתה? ענה לו שמוליק: בטח! בתור אשה שניה היא אשה נהדרת!

פרשת השבוע

תורת חסד

וַיָּרָא אֱלֹהֵי ה' בְּאֵלֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב בְּתַחֲתֵי־הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם". אברהם אבינו הוא עמוד החסד. לאורך כל הפרשות בספר בראשית מתגלות עבודת החסד של אברהם אבינו. נתבונן במצבו הנוכחי.

אברהם בן 99 שנים, זקן, עשה ברית מילה והוא כעת ביום השלישי למילתו, חבוש וכואב, יום חם מאד ואין עוברים ושבים. ואברהם, מחכה לאורחים! יש לו את כל הסיבות הכי טובות לומר – אני פטור ממצווה זו. ובכל זאת הוא יושב ומצטער מדוע הוא לא יכול להכניס אורחים ולקרובם תחת כנפי השכינה. הסביר רש"י למה אברהם חיכה – "לראות אם יש עובר ושב ויכניסם בביתו".

הסבירו המפרשים שהכוונה עובר ושב זה לא רק עוברי דרכים, אלא הכוונה- לראות אם יש מישהו שעשה עבירה ורוצה לשוב בתשובה! ולהכניסו לביתו – הכוונה תחת כנפי השכינה. כיוון שראה הקב"ה שאברהם מצטער שלח לו שלושה מלאכים בדמות בני אדם כדי שיוכל להכניסם גם בתפילתו עבור אנשי סדום הרשעים הוא מסר נפשו וביקש שהקב"ה לא יחריב את סדום ועמורה, ומכח חסדים אלו בחר בו הקב"ה להיות האבא של עם ישראל וגם של כל העולם, כמו שאומר הפסוק: "אֲבִי־מוֹן גּוֹיִם נִתְקַיֵּד". אברהם ממשיך ומקדם את מידת החסד שבשבילה הקב"ה ברא את העולם. אמר הכתוב: "אני אמרתי עולם חסד יבנה". כלומר העולם נברא מכח מידת החסד. ובאמת כתב שלמה המלך בספר משלי על התורה "פִּיָּהּ פִּתְחָה בְּחֻקָּהּ וְתוֹרַת־חֶסֶד עֲלֵ־שׁוֹנָה". תורתנו היא תורת חסד. וכן אמרו חז"ל – תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים. תחילתה גמילות חסדים- ככתוב על אדם ואשתו "ויעש להם כתנות עור וילבישם" – הקב"ה מלביש ערומים.

בסוף התורה בפרשת 'וְזָאת הַבְּרָכָה', כתוב בפטירת משה רבינו – "ויקברו אותו בגיא..." הקב"ה קבר את משה רבנו בכבודו ובעצמו, זוהי גמילות חסדים גדולה. הקב"ה קובר מתים. וגם בפרשה שלנו – "וַיָּרָא אֱלֹהֵי ה' בְּאֵלֵי מִמְרָא..." פירש רש"י – לבקר את החולה. בא הקב"ה בכבודו ובעצמו לבקר את אברהם שהיה חולה ביום השלישי למילתו. הקב"ה מבקר חולים. הוי אומר "ותורת חסד על לשונה". ובאמת בני בניו של אברהם עם ישראל – "ביישנים רחמנים וגומלי חסדים". המידה הזאת של חסד והכנסת אורחים נטבעה בעם ישראל לדורות.

עד עצם היום הזה אנו רואים זאת, אם יש רעידת אדמה באיזה מקום בעולם, או אסון טבע וכד' מיד עם ישראל שולח רופאים, תרופות, יועצים, מומחים כדי לעזור ולסייע לאותה אומה.

גם בתוך הבית שלנו אנו צריכים לממש את אותה מידה, מידת החסד. הבית הוא בית ספר לחסד, מרגע שאנו מתחתנים אנו מיד נכנסים למצב של נתינה –

קניות לש אוכל, בגדים, משלמים משכנתא, שכירות, ואח"כ כשנולדים הילדים צריכים להאכיל אותם, לטפל בהם, לרוץ איתם לקופ"ח, לטיפת חלב, להלביש אותם, לשלוח אותם לבית הספר, לקבל אותם בחזרה, כל בכי שלהם אנו רצים לראות מה קורה, ועוד ועוד...

עד שאנחנו הופכים לבעלי חסד אמיתיים ומתנהגים כמו שלימד אותנו אברהם אבינו. שבת שלום – אבנר קוואס

חוצנייק אחד עלה לארץ והשתקע בה .

רכש מזוג חדש לביתו ולא עובר שבוע והוא מתחיל לטפטף.....

החוצנייק מתקשר לשירות ובעברית רצוצה מנסה להסביר את הבעיה,

כשהוא רואה שדבריו לא מובנים הוא מנסה להסביר יותר טוב,

עד שהוא אומר להם: ה"משיב הרוח" שלי "מוריד גשם....."

בדיחה

מה יוצר את משבר גיל ההתבגרות?

הפער שיש בין הבגרות הגופנית והשכלית מצד אחד, לבין הבגרות הנפשית מצד שני, הוא זה שיוצר את המשבר. ככל שיגדל הפער הזה תגדל עוצמת המרידה. ולחילופין, אם הפער הזה יצטמצם, תקטן עוצמת המרידה. איך מצמצמים את הפער? לפני שנענה על השאלה הזאת, נשאל שאלה מקדימה: מדוע ולמה לפני חמישים שנה לא היה 'מרד נעורים', והיום, זה מתפרץ בעוצמות אדירות? התשובה לכך, שפעם ההורים היו מטילים על הילד סמכות ואחריות כבר מגיל צעיר, הם היו נותנים בו אמון שיבצע משימות שגרמו לו להתבגר נפשית. לדוגמא: אבא שהיה מנהל מכולת היה מעמיד את בנו בן ה 12 בדוכן המכירה והיה הולך לנוח. והילד הזה היה מתמודד עם כל הטיפוסים, וידע למכור ולהכניס כסף לקופה. האבא לא חשש שהוא יתבלבל, או שלא יעמוד בלחץ הקונים, אלא סמך עליו. כשהיינו ילדים הורינו הטילו עלינו משימות וסמכו עלינו שנבצע אותם בשלמות. היום, הילדים גדלים בחממה, כמעט ולא מוטלת עליהם אחריות ולא עול, ולכן הם לא מתבגרים נפשית. יש להם המון זמן פנוי, וכאשר לנערים והנערות יש זמן רב ללא תעסוקה או הפעלה כלשהי, הם מגיעים לבטלה גמורה. ואמרו חז"ל: בטלה מביאה לידי שעמום.

גורם נוסף ליצירת המשבר הוא הציפייה שיקרה משבר. כלומר, כשיושבים ומחכים לזה, זה בא. אסור לעמוד עם סטופר, מפנין שההתעסקות במשבר, יכולה לדחוף אותו לזה. הורים יקרים, אתם זוכרים שכשאר נולד לנו הילד הראשון, הלכנו לפי המדריך של טיפת חלב, והיינו מאד לחוצים. אם התינוק לא הרים את הראש בגיל 3 חודשים, היינו בלחץ והלכנו לבדוק אם יש לו ראש... בגיל שנה הוא צריך ללכת, והוא לא הלך, היינו בפאניקה ובדקנו שיש לו רגליים. אבל בילד השלישי והרביעי כבר זנחנו מזמן את המדריך של טיפת חלב, ולא היה אכפת לנו שהוא לא יזחל או ילך, העיקר שלא יפריע... אסור לעמוד עם סטופר, כל ילד והקצב שלו.

זאת ועוד, לא כל התנגדות או אי ציות להורים בגילאי הבחורות קרא משבר. מותר להם לומר 'לא', ולפעמים גם לא לציית. יש להם חיים משלהם, ולכן לא נכון להגדיר את זה כמשבר.

שימו לב, שהבנים נוטים יותר למרידה, ומחצינים אותה, והבנות נוטות יותר לבלוע פנימה. הבנים מטבעם מתפרצים, צועקים, מאיימים לברוח, ועושים רעש וצלצולים. הבנות לעומתם, יותר מתכנסות בעצמן ושוקות. הן עושות תנועות עם העיניים, מסתגרות בחדר שעוטר ברות, וקשה לדעת מה קורה איתן. לכן, עלינו לתת יותר תשומת לב ולהיות יותר רגישים לגבי הבנות, ולהיות ערניים, מפנין שההתכנסות והשתיקה שלהן יכולות חלילה לפגוע ביציבות. כמו שאמר שלמה המלך: "דאָגָה בִּלְב אִישׁ יִשְׁחַנְהָ".

סיפור לשבת

הרה"ר רפאל ברוך טולדנו זצוק"ל

נצר למשפחה של ארבעים וחמישה דורות של רבנים וחכמים ששימשו בקודש. ממגורשי ספרד. בני המשפחה התיישבו בעיר מקנס. כבר בצעירותו התגלה כבעל כישרון רב ובעל התמדה עצומה ותפיסה מהירה ובעל זיכרון חזק ובתוך שנים מועטות היה בקי מופלג בש"ס ובפוסקים. בשנת ה'תרס"ח בהיותו כבן 18 התמנה לדיין במקנס לאחר שידע את השולחן ערוך ונושאי כליו על בורים. בשנת ה'תרע"ז לאחר פטירת אביו, התמנה לאב"ד ולרבה הראשי של העיר. תפקיד אותו מילא במשך 34 שנים.

מוצאי שבת קודש. בחוץ משתוללת סערה, וגשם זלעפות ניתך ארצה. בבית שוכב רבינו, רתוק למיטתו מחמת חוליו, ובניו קוראים לפניו מהספר 'אור החיים' הקדוש. משהו נכנס וסיפר שיהודי פלוני מהעיר אושדא נכשל בעסקיו ופשט את הרגל, ונושיו הערביים מבקשים להרשיעו בפלילים ולהשליכו לכלא. כהרף עין נותר רבינו ממיטתו, והכריז שהוא נוסע בזה הרגע לאושדא - מרחק של כארבע מאות קילומטרים! לא עצר בעדו חוליו, לא תשישותו וחולשתו, לא השעה המאוחרת ולא הסערה המשתוללת.

שלוחי מצווה אינם ניוזקין, ועליו לעשות כל שביכולתו! מיד התעטף באדרתו ויצא אל רציף הרכבת, נסע במשך תשע שעות רצופות, הגיע לאושדא ונכנס מיד לעובי הקורה. הרב ניהל בעצמו מגעים מייגיעים עם בעלי החוב הערביים, הצליח להשפיע עליהם לוותר על מחצית החוב אם המחצית השניה תשולם להם במזומן.

אז פנה לנגידי היהודים באושדא, התרימם, שילם לבעלי החוב ופדה מהם את שטרי החוב וקרעם. קיבץ עוד שש מאות אלף פרנקים, ומסר אותם לסוחר לסוחר פושט הרגל, כדי שיפתח מחדש את מסחרו, ויעמוד על רגליו. לאחר מכן שב, וחזר למקנס, למיטת חוליו... בימי צעירותו של רבינו, כאשר היה אב לילדים רכים, השתובב אחד מבניו והיה צורך להענישו.

נטל הצדיק את בנו, הוכיחו על פניו וייסרו על התנהגותו הבלתי ראויה. הילד הכיר בחומרת מעשיו והרכין את ראשו בבושת פנים. הילד ידע, שהעונש מגיע לו, הוא קיבלו בדומיה ובהשלמה, והבטיח שלא ישוב לסורו. לאחר מכן יצא מחדרו של האב, אל אמו ואל אחיו, שהיו בחדר הסמוך. לפתע נחרדו האם ובניה - מן החדר הפנימי נשמע קול בכי מרטיט. מיהרו להיכנס אל החדר פנימה, ומה רואות עיניהם? האב הצדיק, בוכה ומתייפח... "מה לך, אבא?" קראו בקול. "אני מייסר את עצמי על עונשו של הילד", השיב האב. "אם חטא הילד - זהו הכישלון שלי, כאבנו מחנכו. לו הייתי מדריכו כראוי, היה מתנהג בהתאם. כישלוננו - הוא כישלוננו!". הוא המשיך לבכות על עצמו, ולערוך חשבון נפש.

בכל לילה היה רבי רפאל ברוך מתעורר ב"אשמורת התיכונה" יורד מעל מיטתו ויושב על הקרקע לערוך "תיקון חצות" ופעם כשעמד בתחינה זו התאמץ והתמוגג בים של דמעות, עד שנפלה עליו תרדמה בחלומו נגלה אליו אליהו הנביא והגיד לו, מה שהגיד, עד שהתאושש ויקץ, בחדרו ישן אז על גבי מיטה סמוכה, חניכו הצעיר רבי מישאל דהאן זצ"ל (כיהן כרבה של באר-שבע). מרוב שמחה והתרגשות העירו רבי רפאל ברוך ובישר לו, "אשרי מי שראה פניו בחלום".

במשך השנים התגורר הרב בדירה בשכירות ונימוקו עימו: "עדיין לא נבנה בית המקדש - ביתו של הקב"ה - ולי תהיה דירה משלי!". אולם בשנותיו האחרונות החל להתעניין ברכישת דירה. בני ביתו נדהמו לשמוע על כך, ושאלו את הרב, מדוע במשך שנים לא חשוב היה לרב לרכוש דירה, ואילו כעת באחרית ימיו הוא פועל לקנות דירה? ענה להם הרב: "כל עוד האחריות על מעבר דירה הייתה מונחת על כתפי, אז הרשיתי לעצמי להימנע מרכישת דירה, אולם היות שזקנתי - ואם אסתלק מן העולם, תצטרך הרבנית להיטלטל מדירה לדירה... לכך כמובן לא אסכים". וכך היה - זמן קצר לאחר רכישת הדירה התבקש הרב לבית עולמו.

(פניני עין חמד)

אוהבים לעשות שלום ולחבר בין אנשים? חושבים שיש לכם כשרון לגשר בין בני זוג?

מקומכם איתנו!

הצטרפו עכשיו להצלחה מחזור שלישי*

ביתנו החדש
מכשיר אתכם להיות מנהיגות הנשואין של הדור הבא עפ"י שיטתו רבת השנים של הרב אבנר קוואס שליט"א

לימוד מקצועי ומעמיק המסיק את תחומי התא המשפחתי עם הרב אבנר קוואס וטובי המומחים בתחום

תעודה תינתן בסיום הקורס

כנסו להצלחה היום! **לפרטים והרשמה: 054-4858489**

באין סענה ניתן לשלוח וואצפ בלבד

054-4858489 או ס"מ bh0527113061@gmail.com